

rigsministeriet. Paa disse to Punkter, paa Centralforvaltningens Sammensætning og om Revision, staar nu Kampen og Striden. Jeg tror, at Flertallet her indstiller Forslag til en Ordning af dette Forhold, der baade er fuldt betryggende og tillige vil spare Staten store Summer, ligesom den vil være i Publikums vel forstaaede Interesse, og med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget med de stillede Ændringer til Vedtagelse.

C. Ravn: Man vil maaske sige, at det er noget sent taget, naar jeg nu vil fremsætte Anker i denne Sag, saa klappet og klar som den er, men jeg vil dog ikke tilbageholde nogle enkelte Bemærkninger om det, vi nu skulle til at vedtage for at oversende det til Landstinget. Det, jeg særlig er bleven opmærksom, paa, er de umaadelig høje Lønninger, som her præsenteres os. Naar man ser, at Generaldirektøren skal have en Begyndelsesløn af 10,000 Kr., der forøges hvert fjerde Aar og tre Gange med 10 pCt., saaledes at det i Løbet af 12 Aar kan stige til 13,000 Kr., saa er det noget saa uhyrt for vore Embedsmænd, at jeg ikke kan forstaa, at man har villet komme frem med en saadan Lønning. Sigesaa gaar det med første Klasse af disse Embedsmænd, der begynde med en Begyndelsesløn, som de tilsvarende ellers slutte med, nemlig 6,000 Kr., og de kunne altsaa ved Hjælp af de 10 pCt. Tillæg, der gives hvert fjerde Aar tre Gange, naa op til 7,800 Kr. Det er en saadan Stigen, at dersom det skal føres igennem i sine Konsekvenser i Fremtiden, vil det blive temmelig dyrt. I og for sig er der ikke saa grumme mange Embedsmænd, saa vidt jeg kan forstaa, er det kun 5, som stilles med disse høje Lønninger, men jeg er overbevist om, at det er i alle Embedsmænds Djne et uhydeligt Punkt i Loven, det, man rigtig lægger Mærke til og bider Mærke i, hvor højt Mænd i den Stat kunne komme, og naar de saa skulle have deres Stat ordnet, saa mene de naturligvis, at de kunne komme paa de samme Højder. Jeg ønsker personlig at saa det stillet saaledes, at jeg kan modfætte mig, at man skal paaberaabe sig disse Lønninger, naar man skal til at tage fat paa Lønningslove for andre Stater, og derfor er det, jeg særlig vil protestere mod disse høje Lønninger. Nu kunde man sige: Ja, men vi vare egentlig nødte dertil, for de have disse Lønninger. Det kan nok være, at det har ligget som et Tryk paa Udvalget, at de alt havde disse Lønninger, men saa kommer man til at undre sig over og spørge: hvordan have de faaet disse Lønninger, hvor-

ledes kan det være, at Administrationen, som har ordnet det, er gaaet saa højt i sine Lønninger, at de overstige det normale for lignende Embedsmænd i andre Stater? Men selv om man havde dette Tryk paa sig, behøvede man ikke at være bunden derved, da man har § 8, hvori det staar, som i alle Lønningslove, at hvis nogen Embedsmand efter denne Lønningslov faar mindre, end han har haft før, skal hans Løn ikke bestæres, men han skal have det, som overstiger det, han kan saa efter den ny Lønningslov, som et personligt Tillæg. Jeg kunde have tænkt mig, at man havde sagt: vi ville ikke tage Lønningerne fra dem, der have dem, men vi sætte ved dette Forslag lavere Lønninger for dem, der i Fremtiden skulle beklæde disse Stillinger, og give de nuværende Embedsmænd Fortsættelse som et personligt Tillæg. Det blev sagt, at der var ingen Fare ved, at man paa Finansloven var bunden til en saadan Lov, man kunde alligevel komme bort fra dem, hvad man f. Eks. kan se ved Lønningslovene for Tolldvæsenet o. s. v. Ja, men Ulykken er, at trods det, at Lønningerne der ere temmelig høje, især for de øverste Embedsmænd, er det dog saaledes, at man kunde synes, at de kunne være nogenlunde passende, men her er man kommen saa højt op, at jeg gad vide, om de Herrer nogen Sinde ved en Lov hen i Tiden kunde faa f. Eks. disse Lønninger for Generaldirektøren og første Lønningsklasse ned. Jeg kan derfor ikke se andet, end at jeg omtrent er enig med det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), naar han mener, at man er kommen temmelig raff op her. Jeg kan forstaa, at, for at denne Sag kan gennemføres, er det to Forhold, som gøre sig gældende, at man saa vidt muligt vil beholde det store Personale, man har, og at man paa den anden Side ogsaa helst vilde beholde de høje Lønninger. Paa Forhaand har man altsaa givet dem de høje Lønninger, jeg haaber nu, at man vil vide enten at se at saa de høje Lønninger knappede lidt af, hvis man skal forøge Personalet, eller at der ikke gøres større Indrømmelser, end der allerede er gjort med Hensyn til Personalets Størrelse. Jeg kan nok forstaa Mindretalsordføreren's Glæde, thi han kan i Grunden være vel tilfreds. Han er nemlig ikke vel tilfreds med det, vi nu have vedtaget paa dette Omraade, men han haaber naturligvis, at der skal komme et Tillæg. Derfor kunde jeg ønske, at det ærede Udvalg vilde sige: Ja baade i Pose og Sæk kunne I ikke saa, ville I have noget mere med Hensyn til Embedspersonalet og Ordningen af deres